

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

Ν° 34
30 Απριλίου '80
δρχ. 10

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

— 6' ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ —

- ο Καραμανλής στην Προεδρία - Η "Εθνική Ενότητα" οχυρώνεται σελ. 3
- από τη διάλυση των ΣΑΔΕΟ στην "Διευρυνή" της ΓΣΕΕ σελ. 2
- μπροστά στην απειλή του πυρηνικού εργοστασίου σελ. 6
- ΕΙΔΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ - ΤΟ ΚΚΕ(μ-λ) από την κρίση της Επαναστατικής Αριστεράς προς τον αριστερό ρεφορμισμό σελ. I-IV

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

**ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΟΥΜΕ
ΤΟΥΣ ΑΓΟΝΕΣ ΜΑΣ**

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ - ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΚΟΥΡΔΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΕΝΤΑΓΙΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

ΣΤΗΝ ΠΕΡΣΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η επέμβαση -φιάσκο των Αμερικανών για την διάσωση των δημόσιων, έγινε άφορη για μία σειρά αλυσιδωτές αντιδράσεις τόσο μέσα στο ίδιο το Ιράν όσο και στις άλλες χώρες. Στο εσωτερικό έχει ένταξει το κτύπημα των άριστερων οργανώσεων και των αυτονομιστικών κινήσεων στο όνομα οδήγησε της πάταξης των "αμερικανικών στηριγμάτων". Στο δέ εσωτερικό και κύρια στην Β' τάξη διακρίνονται οι ανησυχίες για το μήπως και χάσουν τον ελεγχόμενη Περσία. Το περιοδικό "Εκνομιστ" (δ' έκφραση του Σίτυ του Λονδίνου) διαπιστώνει με ανησυχία ότι η πολιτική του Κάρτερ μπορεί να στρέψει τα κράτη του Περσικού κόλπου στο να ψάξουν συμμάχους στην Σοβιετική Ένωση και στις Ανατολικές Χώρες.

Η Βαλλία μιά απ' τις κυριότερες οικονομικές δυνάμεις μέσα στο Ιράν, ανησυχεί ότι ακόμα και το Ιράν μπορεί να στραφεί πρός τα έξω.

Γιαυτό άλλωστε και μετά την άτυχία έχουν αρχίσει τα ταξίδια Ευρωπαίων και Γαλλοεξέων προς την Αμερική για να προλάβουν επανάληψη της άτυχιας.

Η αποκατάσταση της κυριαρχίας

Η επέμβαση - άσπραφή των Αμερικανών στο Ιράν, μολονότι τυπικά εμφανίζεται ότι έγινε για την διάσωση των δημόσιων, ουσιαστικά απέβλεπε και σε άλλους στόχους πολύ σημαντικούς απ' αυτή την ίδια την διάσωση.

Υπάρχει από καιρό έντονα ή ανησυχία μέσα στην ίδια την Αμερική κατά πόσο θα μπορέσει να κρατήσει την κυριαρχία της στο παγκόσμιο κεφαλαιοκρατικό σύστημα. Δηλαδή ανησυχία για τις φυγόκεντρος δυνάμεις μέσα στην ίδια την Ευρώπη, ή επιρροή της Σοβιετικής Ένωσης στις χώρες του "τρίτου κόσμου", και η νίκη των εθνικοαπελευθερωτικών κινήσεων σε πολλές χώρες, βάθουν πιέσεις πάνω στην ίδια την Αμερικανική κυβέρνηση να αντιδράσει. Η αντίδραση τόσο για εσωτερικούς λόγους-προεκλογική περίοδο - όσο και για να πιέσει τις άλλες χώρες, πίεση προς την Ευρώπη να της συμπαρσταθεί και επιβεβαίωση προς τις κυβερνήσεις του Περσικού κόλπου ότι είναι η ίδια σε θέση να επιβάλει τις λύσεις της.

Έτσι με την άποπείρα διάσωσης προσπάθησε να καλύψει δλες ταυτόχρονα τις ανάγκες: Να ικανοποιήσει την εσωτερική κοινή γνώμη και τους ψηφοφόρους και να συσφίξει τους συμμάχους γύρω από τον εαυτό της. Ταυτόχρονα έλπιζε ότι αυτή η λύση θ' ανάγκαζε την Περσική κυβέρνηση να παρατήσει τις τάσεις αποδέσμευσης από το δολλάριο και τις Αμερικανικές επενδύσεις.

Οι ευρωπαίοι αντιδρούν

Αν βέβαια το σενάριο είχε πετύχει, πιθανόν οι διαμαρτυρίες και η δυσαρέσκεια των Ευρωπαϊκών κυβερνήσεων να ήταν μικρότερη. Όμως αυτή η ίδια ή άποτυχία ξανάφερε στην επιφάνεια τη διαφορά τακτικής Ευρώπης και Αμερικής σε σχέση με την κατάσταση στη Περσία.

Οι άριστεροί φοιτητές προσκαθούν να αποφύγουν τις σφαίρες στο Πανεπιστήμιο της Τεχεράνης

Οι Ευρωπαίοι από την αρχή με καλό μάτι την αλλαγή του κέντρου βάρους της οικονομικής πολιτικής του Ιράν από την Αμερική προς την Ευρώπη, είτε με την αποδέσμευση του πετρελαίου από το δολλάριο είτε με τις επενδύσεις των πετροδολαρίων στην ίδια την Ευρώπη. Δεν ήθεσαν όμως από την άλλη μεριά αυτή η αλλαγή να πάρει καταστροφικές διαστάσεις γιατί το ίδιο το δολλάριο, δεδομένου ότι αυτό θα επηρέαζε και τους ίδιους.

Έτσι τόσο οικονομικά όσο και πολιτικά υποστήριζαν πάντοτε τα μετριοπαθή στοιχεία του κύριου κόμματος (Μπαντ - Σάτρ, Γκοταματζέκ κ.ά.) που μπορούσαν και να προχωρήσουν σε μία "άνορθωση" της οικονομίας αλλά και να δυναμώσουν (μακριά από θρησκευτικές διαφορές) τα στηρίγματα των Ευρωπαίων στην περιοχή (πχ συμμαχία Ιράν - Ιράκ). Γι' αυτό άλλωστε στις επικές τους Αμερικανών για συμπαράσταση ενώ από την μία ανταποκρίθηκαν, από την άλλη προσπάθησαν να μην αποδυναμώσουν τις περσικές πολιτικές δυνάμεις όπου έλπιζαν να στηρίξουν ένα συμβιβασμό.

Ακόμα και στην τελευταία απόφαση που πήραν στην διάσκεψη του Λουξεμβούργου (22/4) στόχευαν προς αυτή την κατεύθυνση. Οι Ευρωπαίοι μαζί με τους Ιάπωνες σ' αυτή την διάσκεψη αποφάσισαν να επιβάλλουν κυρώσεις έναντι του Ιράν σε δύο χωριστά στάδια. Στο πρώτο στάδιο μέχρι της 17 Μαΐου (άφου τελειώσουν οι βουλευτικές εκλογές στο Ιράν) οι κυρώσεις θα είναι κύρια διπλωματικού χαρακτήρα. Μετά όμως της 17 Μάη θα προχωρήσουν σε οικονομικές κυρώσεις όπως τη μείωση εισαγωγών εξαγωγών κ.ά.

Μ' αυτή την τακτική οι Ευρωπαίοι ήταν σίγουροι ότι θα ενίσχυαν τα πιο μετριοπαθή στοιχεία δινοντάς τους την δυνατότητα και να κερδίσουν τις εκλογές αλλά και ναβάλουν πίεση για ένα συμβιβασμό. Πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση

θα ήταν η παράδοση των δημόσιων. Και ξαφνικά πάνε οι ελπίδες τα δνεϊρα σβήσαν (τουλάχιστον προσωρινά). Γιατί η Αμερικανική άποψη είχε ακριβώς τα αντίθετα αποτελέσματα. Δηλαδή την ενίσχυση εκείνων των πολιτικών δυνάμεων που υποστηρίζουν απομονωτικές τάσεις δηλαδή την ιδεολογία μιάς ανάπτυξης που στηρίζεται στις δικές της δυνάμεις και σε πανασιακές συμμαχίες.

Από την άλλη μεριά αποδυναμώσε το άλλο κομμάτι που αυτή τη στιγμή κατηγορείται ως συνεργός στην επέμβαση. Απειλείται δε εκκαθάριση που θα ξαπλοθεί τόσο μέσα στο σπασμό όσο και στην ίδια την διοίκηση. Έτσι με την επέμβαση των Αμερικανών ξανασκληρήσε η κατάσταση και αδυνατίσαν οι προοπτικές των Ευρωπαίων να βοηθήσουν στη σταθεροποίηση της πολιτικής κατάστασης στο Ιράν, που εξακολουθούν να χρονομετρά με την πτώση του Σάχη τα πάντα να βρίσκονται σε αναβρασμό.

Οι επαναστατικές οργανώσεις

Με την δικαιολογία του κτυπήματος των στηριγμάτων των Αμερικανών μέσα στη χώρα, έχει αρχίσει ένα άνευ προηγούμενου ανθρωποκυνηγητό κύρια ενάντια στις οργανώσεις της Επαναστατικής Αριστεράς ή Περσική Απονομιστικά κινήματα (Βασικά των Κούρδων)

Αυτή η επίθεση είχε αρχίσει πριν από την επέμβαση αλλά τώρα πιά "οι παρτιζάνοι του θεού" - άκρο δεξιά Ισλαμική ομάδα - επιτίθεται ανοικτά στα μέλη των επαναστατικών οργανώσεων και διδάσει τις συγκεντρώσεις τους. Και αυτό κάτω από τις εύλογες του ίδιου του Χομεϊνί, τα αρχιδικαστή Χαλχαλί και των φρουρών της "επανάστασης". Κατηγορούνται δε τους Κούρδους αυτονομιστές για πράκτορες των Αμερικανών ή Περσική άεροπορία πριν λίγες μέρες δολοφόνησε εκατοντάδες Κούρδους.

Ένα χρόνο μετά την πτώση του Σάχη ο Χομεϊνί και το επαναστατικό

κό συμβούλιο δεν κατάφεραν, να σταθεροποιήσουν και να επιβάλλουν τη κυριαρχία τους. Είχαν συνέχεια να ντιμετωπίσουν όλες εκείνες τις δυνάμεις που μετά την πτώση του Σάχη συνέχισαν να πολεύουν για περισσότερες κατακτήσεις, για βάθαιμα της περσικής επανάστασης. Τις επαναστατικές οργανώσεις, το κίνημα των ανέργων, των γυναικών, των μονοτήτων, των εργατών του πετρελαίου.

Για να τις σιωπάσει ο Χομεϊνί χρησιμοποίησε κάθε εύκαιρία. Πέρσι το καλοκαίρι οι φρουροί της "επανάστασης" (ό προσωπικός στρατός του Χομεϊνί) έσπασαν τα γραφεία των άριστερων οργανώσεων και έκλεισαν τις εφημερίδες τους. Στη συνέχεια με άφορη την κατάληψη της Αμερικανικής πρεσβείας και την κράτηση των δημόσιων οι πιέσεις πάνω σ' αυτές τις οργανώσεις ξαναμεγάλωσαν. Είχαν δηλαδή να διαλέξουν είτε την υποστήριξη της "αντιιμπεριαλιστικής" κυβέρνησης είτε την απομόνωση.

Όλα αυτά όμως δεν κατάφεραν να αδυνατίσουν τις επαναστατικές οργανώσεις που εξαελίχτηκαν σε άρετα σημαντική πολιτική δύναμη. Τελευταίες εκτιμήσεις υπολογίζουν την δύναμη των φενταγίν σε 30-40 χιλιάδες μέλη όπλισμένα και εκπαιδευμένα.

Έτσι ο Χομεϊνί αποφάσισε τελευταία μία νέα εκστρατεία εναντίον τους, με τον "εξισλαμισμό των πανεπιστημίων. Κύριξε την "πολιτιστική επανάσταση" σύμφωνα με την οποία η ανώτερα και η ανωτάτη εκπαίδευση έπρεπε να "εξισλαμισθούν". Σαν συνέπεια θα έπρεπε να διαχωθούν οι "άντεπαναστάτες" δηλαδή οι άριστεροι από τα πανεπιστήμια και να κλείσουν τα πολιτικά τους γραφεία μέσα σ' αυτά. Άμεσως οι επαναστατικές οργανώσεις αντέδρασαν με καταλήψεις σχολών και έτσι αρχισαν οι συγκρούσεις ανάμεσα στις οργανώσεις και τους φρουρούς. Γρήγορα η σύγκρουση ξαπλώθηκε και έξω από τη Τεχεράνη και στα πανεπιστήμια των άλλων πόλεων. Η μάχη εκλέισε προσωρινά με τακτική υποχώρηση των φενταγίν.

Τώρα με πρόσχημα την παταξη των στηριγμάτων του Αμερικανικού Ιμπεριαλισμού η κυβέρνηση βρήκε ξανά την εύκαιρία να επιτεθεί σ' αυτές τις οργανώσεις γιατί "δημιουργούν αναταραχές που διευκολύνουν τον Ιμπεριαλισμό". Ηδη την πρωτομαγιά οι "Παρτιζάνοι του θεού" επιτέθηκαν στις συγκεντρώσεις που οργανώσαν οι άριστεροι. Διάλυσαν την συγκέντρωση του Τουντέκη, και χτύπησαν τους φενταγίν και τους Μουφχεντί.

Οι τελευταίες εξελίξεις επιβεβαιώνουν για άλλη μία φορά ότι η υπεράσπιση της περσικής επανάστασης απαιτεί διεθνιστική κινητοποίηση από την μεριά μας τόσο ενάντια στις Αμερικανικές και Ευρωπαϊκές επεμβάσεις και απειλές (στρατιωτικές, διπλωματικές, οικονομικές) όσο και σε συμπαράσταση με τις επαναστατικές οργανώσεις και τα κινήματα στο Ιράν απέναντι στα κτυπήματα του Χομεϊνί που προσπαθεί να σπρώξει τους "αντιιμπεριαλιστικούς" έλιγμούς του στις πλάτες των εργατών και αγροτών του Ιράν.